

Segíts magadon és akkor az Isten is megsegít

Irta: id. GREGUS MÁTÉ

Hogy a városunk ilyen zilált, elhagyatott és bizonytalan helyzetben vergődik úgy gazdasági, mint társadalmi szempontból, annak az okait most már nem kutatom, ahelyett inkább keresnünk és találnunk kell módot és alkalmat arra, hogy ebből a káros kintzó és szégyenletes helyzetből valahogy kiemelkedjünk. Mivel annak a lehetősége is adva van nálunk, annál is inkább, mert nekünk vannak jó, ügyes gazdáink, jó ügyes kertészeink, akik a kiváló minőségű állatokat, gabonát, gyümölcsöt és konyhakerti veteményeket termelnek, ugyiszintén vannak ügyes és szakértő iparosaink és gyárosaink, akik kiváló minőségű iparcikkeket állítanak elő és úgy a gazdáink és kertészeink az ő állataikat és terményeiket mint az iparosaink az ő ipari termékkel a fővárosi kiállításokon nemesak nagy feltűnést keltenek mindég, hanem első díjakat is nyernek. Azonban minket és a kiváló minőségű árukat csak a pesti kiállításokon ismerik és találják meg, de akik ott megveszik a kitűnő állatainkat és termelvényeinket, azoknak a legtöbbje azt sem tudja, Vásárhely az országnak melyik részén fekszik és hogy hol termeljük és állítjuk elő azokat a szép és értékes árukat. Ez nagy baj és ezen valami módon változtatni kell. Igaz, hogy a kertészeink is, meg az iparosaink is minden évben rendeznek kiállításokat idehaza, de ezt jóformán csak magunknak csináljuk és magunk gyönyörködünk bennük. De a vidék nem is igen vesz róla tudomást, vagy leginkábbis nem olyan mértékben mint ahogy azt megérdemelné. És így akár üzleti, akár pedig idegenforgalmi szempontból nem sokat jelentenek, pedig nekünk jó üzletekre és minél nagyobb idegenforgalomra van szükségünk, mert az javítana a helyzetünkön. És arra is, hogy ne csak Pesten ismerjenek bennünket, hanem idehaza is és ne csak Pesten csináljunk üzletek, hanem idehaza is, mert azzal emelkedne az idegenforgalmunk. És miért ne élvezzük mink idehaza a kiállításokkal járó előnyöket és hasznokat, mikor mennyire rá vagyunk mink is arra szorulva, miért kell Pestnek mindent elnyelni. Tehát okos és életrevaló gondolat és dolog

az volna, ha megemberelnénk magunkat és célul tűznénk ki azt, hogy a jövőben, ha nem is minden évben, de minden második évben rendeznénk egy általános mezőgazdasági és ipari kiállítást és vásárt, amikor kiállítanánk és bemutatnánk a világnak mindenünknek a szépít-javát és el is adnánk, amit csak lehetne. De ugyanakkor rendezni lehetne egy országos gazdagylést is és ezzel a vidéki gazdák tömegei jönnének hozzánk a gazdaügyeket, bajokat megtárgyalni. És lehetne rendezni lófuttatást és fogatbemutatót és versenyt, amelyen a vidékiek is részt vehetnének. Ezek mind biztosítanák a kiállítás sikerét. De a kiállítást azért is meg kellene csinálni, mert ott sok szép és új dolgot lát és a látás által sokat tanul is a nép, akinek nagy szüksége van a tanulásra, mert a pesti kiállításra úgy se mehet fel, hogy ott lásson és tanuljon. És a kiállításokon látottaknak ösztönző és biztató hatása is van a népre, mert felébreszti bennük a hűség és önbizalmat és azt a gondolatot, hogy ők is tudnak olyat vagy különbet is előállítani annál mint amilyet láttak. És ha ismét rendeznek kiállítást, már készülnek is rá. Tehát a kiállítás nevelő hatással is van a népre. Hogy mindezeket elérhessük és megvalósíthassuk, szükséges, hogy a Gazdasági Egyesület és az Ipartestület vezetősége közösen alakítsanak először egy kisebb, majd pedig egy nagyobb bizottságot, amelyik kidolgozza és előkészíti a nyár utolján megtartandó kiállítás tervét és annak az érdekében megfelelő programot is csinál. És úgy kellene, hogy ez a bizottság állandó lenne és ne csak ez évi kiállítást rendezné meg, hanem napirenden tartaná ezt a kérdést és elsőként a következő kiállítást is, ami már könnyebb és tökéletesebb lenne mint a mostani megszervezés, mert a most előforduló hibákra okulnának. Ezeknek a kiállításoknak a rendszeresítésével majd másirányú kérdések is felszínre kerülnének, amik által a gazdasági és társadalmi életünk is javulna és élénkebbé válna. Tehát vezetésre hivatott emberek rajta, rajta, mert az idő halad.